

**Referències i propostes culturals dels
partits polítics per a les eleccions al
Parlament de Catalunya el 21 de
desembre de 2017**

Catalunya en Comú – Podem	3
Candidatura d'Unitat Popular	14
Ciutadans	17
Esquerra Republicana de Catalunya	20
Junts per Catalunya	30
Partit Popular	35
Partit dels Socialistes de Catalunya	36

El programa de Catalunya en Comú-Podem té 162 pàgines
S'estructura en 6 blocs: Agenda social, Pla de recuperació econòmica, Justícia ambiental, Revolució democràtica i feminista, Una Catalunya inclusiva i Un projecte de país
http://catalunyaencomupodem.cat/content/uploads/2017/12/PROGRAMA-ELECTORAL_cat.pdf

Agenda Social

6. CULTURA

Vivim en un context en el qual les propostes i les respostes a la crisi i el canvi d'època han menystingut, o fins i tot oblidat, la cultura. Els darrers governs de la Generalitat de Catalunya han reduït al mínim els pressupostos dedicats a la cultura (no arriben ni al 0,8% del total i estan molt lluny de les mitjanes dels països de la UE) i han centrat les polítiques en la llengua i el seu control. Han deixat el CONCA com un mer òrgan consultiu —de fet, tampoc han fet cas de les seves recomanacions en els informes anuals— i l'activitat legislativa ha estat absent. S'ha posat l'accent en el consum i en la indústria i s'ha convertit la cultura en una eina de govern i un recurs per mercantilitzar els valors, els sabers, la creativitat i l'educació. S'ha invertit en equipaments però s'ha retallat en recerca, difusió i promoció cultural; i s'ha creat un model molt poc sostenible. Tot plegat ha portat a la precarització dels treballadors/es de la cultura i a la desigualtat en la pràctica, l'accés i el gaudi cultural. Cal valorar la cultura com un bé comú al servei de la societat i com un element clau per sortir de totes les crisis.

6.1. Promoure la cultura al servei de la ciutadania i els creadors

Volem garantir l'accés, el gaudi i la creació cultural com a bé comú, així que creiem que s'ha de capgirar la dinàmica de mercat i privatització de la cultura i posar la ciutadania i els treballadors/es de la cultura al centre de les polítiques públiques. Pensem que hi ha alternatives a la crisi des de la cultura si es posa la gent, els creadors, les entitats i les empreses al centre de tot. Construir, en definitiva, aquest imaginari posant els equipaments al servei de la cultura en clau de cohesió social, transformació i bé comú. Una cultura alhora transgressora i inclusiva, en la qual els nous projectes i els relats culturals —individuals i col·lectius— puguin expressar i realitzar tot el seu potencial. Una cultura basada en la diversitat. Proposem:

- Crear equipaments amb nous models de gestió i noves propostes al servei dels creadors i de la ciutadania, com per exemple convocatòries o residències als equipaments de caràcter nacional i territorial. Les infraestructures no poden ser només

espais d'exhibició, han de ser veritables motors pels creadors com ara espais d'acollida, laboratori, recerca, experimentació i projecció al servei de la ciutadania. També són espais de debat crític.

- Impulsar les infraestructures associatives i cooperatives amb vocació de servei públic, amb l'establiment de contractes de dos anys.
- Establir un sistema que potenciï l'associacionisme cultural dotant-lo de recursos i projecció nacional.
- Fer un pla de suport a les programacions culturals dels municipis i als estímuls en la producció i la innovació cultural local, dotant-la de mitjans per projectar-se a escala nacional.
- Apostar pel mitjans de comunicació públics. Ha d'haver-hi un increment del marc de cooperació i visibilitat de la cultura en els mitjans de comunicació públics i una programació cultural en què participin els sectors culturals. Per exemple: un programa sobre les arts visuals, les lletres, la música amb un programa específic de les escoles de música i dansa, etc.
- Posar èmfasi en les noves iniciatives i prioritzar els petits i mitjans emprenedors, a més de donar-los suport econòmic i logístic.
- Creació d'una borsa dedicada a la nova creació, a partir dels fons de retorn als programes de suport dels projectes madurs.
- Articular la masoveria creativa. Volem que hi hagi espais de creació cedits per a períodes determinats en els equipaments nacionals i de la xarxa pública dels sistemes i avals per a ús d'espais desocupats (fàbriques, estacions, esglésies rehabilitades amb un 1% patrimonial...), amb les garanties contractuals dels ajuntaments o de la Generalitat.
- Crear un pla de protecció i renovació de llibreries que ajudi a mantenir-les amb criteris de cobertura territorial (per exemple: ajudes econòmiques, fons per a la renovació, exempció fiscal i llicències, etc.).
- Mantenir una perspectiva de gènere tant en el vessant de foment, suport, producció i distribució com en els organismes i, si cal, per revertir situacions plantejant mesures de discriminació positiva.
- Fer polítiques d'inclusió en els col·lectius amb diversitat funcional. • Establir convenis de dinamització sociocultural comunitària amb entitats i ajuntaments.
- Destinar més recursos a l'associacionisme popular i als programes formatius.
- Incentivar la contemporaneïtat en les expressions de cultura popular.

6.2. *Mesures econòmiques, fiscals i financeres que incentivin la cultura*

La cultura no és un luxe ni és una despesa. La cultura fa molts anys que està sent tractada com un bé privat prescindible pel conjunt de la ciutadania, tractada com mer espectacle o diversió. Aquesta visió mercantilitzada de la cultura confrontada amb la cultura com a bé comú requereix òbviament, mesures fiscals, econòmiques i financeres que n'afavoreixen i n'incentivin l'accés. És evident que són mesures que han d'anar incardinades amb actuacions comunitàries, formatives, educatives i d'inclusió perquè siguin un bé que participi en la construcció social i individual de la ciutadania. Una societat informada i formada precisa garanties universals en educació i cultura.

- Establirem el xec cultural per a les famílies amb ingressos inferiors a 1,5 de l'IRSC perquè accedeixin a esdeveniments i institucions culturals i d'adquisició de fons culturals.
- Farem un fons de retorn. Cal aplicar un compromís que vagi més enllà del retorn social. S'han d'establir uns percentatges proporcionals de retorn sobre els beneficis en aquells serveis o en produccions que han rebut diners públics, amb aplicació de fiscalització.
- Destinarem el 30% de l'1% cultural a la creació.
- Aplicarem un 30% del pressupost de la taxa turística del fons de foment al turisme a polítiques del patrimoni.
- Crearem nous instruments financers, de patrocini i mecenatge per facilitar la creació i la producció que en garanteixin la sostenibilitat i l'autonomia i fomentin la diversitat de creació.
- Línies específiques d'R+D+I.
- Impuls a les línies de capital risc i capital llavor.
- Línies de crèdit tou o sense retorn per a primeres creacions.
- Reorientació de les prioritats del mecenatge amb establiment de les prioritats des del valor social i no des del valor merament mercantil.
- Impuls de les modificacions del mecenatge per incrementar les deduccions al 60% en la renda o en l'impost de societats. Ampliació de les deduccions per patrimoni més enllà de l'històric, exempcions fiscals i incentius a autors i a determinades produccions d'empreses culturals.
- Impuls dels nous formats de mecenatge com el micromecenatge i fórmules cooperatives.

6.3. Una gestió transparent, comunitària i eficient

Una aposta per la governança i la transparència en la cultura. Les polítiques culturals públiques han de garantir l'accés a la cultura com a bé comú a tota la ciutadania, visqui on visqui i vingui d'on vingui. La cultura ha d'estar al servei de la gent i no dels interessos particulars d'uns pocs. La cultura la fa la gent, la societat se'n beneficia i els poders públics n'han d'establir marcs de concertació i impuls per garantir el dret a la cultura per a tothom.

Ens mou i ens comprometem en l'impuls a la transparència, la participació i la capacitat de decisió (principi arms lenght), en els acords basats en el diàleg, la concertació, les complicitats i en el principi de subsidiarietat en el foment de la cultura pública i en el sector privat amb compromís públic.

Volem un nou horitzó cultural pel país partint d'una ciutadania activa, des d'una política cultural pública dialogant i reflexiva, des de pràctiques culturals que interroguen i transformen la realitat, des d'unes polítiques públiques que aposten amb confiança per la participació, la democràcia cultural i la transparència en la gestió.

Per poder garantir aquest compromís, proposem:

- Recuperar el Consell Nacional de Cultura i de les Arts (CoNCA). Volem i apostem per un CoNCA amb recursos, independència, capacitat de decisió i amb contracte programa.
- Mantenir un respecte institucional amb el món local i de concertació des del principi de subsidiarietat.
- Establir concursos públics oberts i independents per a la direcció dels equipaments i autonomia de les direccions artístiques. Cal aplicar el codi de bones pràctiques i recomanacions en la gestió dels equipaments públics, i vetllar per les garanties contractuals en els programes d'ajudes al sector.
- Prioritzar el contracte programa per sobre de la subvenció i limitar al màxim les subvencions fora de concurrència pública. Volem prioritzar projectes innovadors que promoguin l'autogestió.
- Establir contractes programa i rendir comptes en tots els equipaments nacionals, així com en els acords amb els diferents sectors públics i en els privats amb vocació pública, amb un èmfasi especial en les polítiques educatives, en la recerca i la innovació, en l'acció comunitària, en la transversalitat i la interdisciplinarietat i en la participació en xarxes territorials.
- Garantir la paritat en tots els òrgans de decisió, tècnics i consultius, de l'organigrama cultural; així com en els comitès i jurats de premis i beques.

- Aprovar el codi de bones pràctiques en la gestió cultural i dels equipaments i els catàlegs de serveis.
- Comprometre'ns amb la transparència en els procediments i en la informació. Tots els procediments, les resolucions i els acords seran publicats també en el web.
- Impulsar el domini públic:
 - Totes les obres de referència que ja siguin propietat del govern o que les tinguin cedides, seran posades a disposició del comú per al seu ús.
 - Totes les obres subvencionades per les administracions públiques han de disposar de clàusules per posar-ne el contingut a disposició pública en el termini de temps relacionat amb el percentatge subvencionat.
 - Establiment a les produccions pròpies de la CCRTV per posar-les en servei del comú a les biblioteques.

6.4. Impulsar els ensenyaments artístics, la formació i els nous jaciments d'ocupació

La investigació, la recerca i l'esperit creatiu estan lligats indistriablement amb el pensament i la innovació com a valors propis del talent creatiu. Ciència, cultura i humanitats conformen una realitat indissociable.

La formació, l'orientació a les noves professions culturals i els criteris de sostenibilitat cultural en el conjunt d'equipaments i plans culturals ens permetran una millor qualificació professional, la generació d'ocupació i garanties en el desenvolupament de la cultura de proximitat. Els nous formats i llenguatges requereixen d'una aposta per l'R+D+I.

Els ensenyaments artístics, més enllà de la professionalització, són en el territori escoles de cohesió social, aprenentatge artístic i dinamitzadors de la vida cultural del poble o la ciutat, alhora que persones amb coneixements avançats en les arts són origen de multitud d'iniciatives comunitàries culturals de proximitat.

Volem constatar també la necessària coordinació, fins ara inexistent, entre el Departament de Cultura i el d'Educació, des del vessant a l'impuls de l'ensenyament artístic no exclusivament professionalitzador, sinó també des de la perspectiva de l'aprenentatge, de la lectura de llenguatges artístics, de la cohesió social o de l'escola de valors. Per poder garantir aquest nou impuls, proposem:

- Aprovar un pla de formació i de qualificació professional i de foment de l'ocupació del sector cultural, tenint present les particularitats de cada sector, l'associacionisme cultural i les noves ocupacions.
- Executar plans d'ocupació vinculats a les polítiques culturals (serveis educatius, dinamitzadors socioculturals, suports a programes d'arxius, digitalització, suport a l'associacionisme, plans estratègics culturals, etc.)

- Mantenir la transversalitat especialment amb els Departaments d'Universitats, Educació i Treball. Han d'incorporar el seu paper estratègic en l'extensió del coneixement amb programes propis de recerca (R+D+I) o amb programes de cooperació amb els equipaments i les institucions culturals.
- Establir línies específiques d'R+D+I. Els espais de creació han d'incorporar pressupostos i eines logístiques que impulsin els grups d'innovació.
- Prioritzar la implementació del programa de creadors a l'escola. Són programes educatius vinculats als projectes dels equipaments culturals i programes que compten amb la presència dels creadors i d'organitzacions professionals que funcionen com a espais de foment, alfabetització i aprenentatge de llenguatges artístics.
- Impulsar el pla dels ensenyaments artístics.
- Garantir els convenis amb les escoles de música i dansa segons el conveni amb les entitats municipalistes i la Generalitat, i revisar els criteris que afavoreixen els nous models d'aprenentatge en grup. Ens oposem i revertirem les retallades en uns serveis que aporten aprenentatge, professionalització i cohesió social.
- Definir i aprovar el mapa territorial de les escoles d'ensenyaments artístics (visuals, escèniques, musicals, etc.) i els corresponents recursos econòmics, tenint present les escoles associades.
- Impulsar i desenvolupar l'Institut Superior de les Arts de Catalunya com a organisme coordinador i gestor dels ensenyaments artístics (EEAASS) de totes les disciplines i que n'afavoreix les transversalitats.

6.5. Acabar amb la precarietat del sector cultural

El talent, el pensament, la recerca i la creativitat són valors que un país no pot abandonar, al contrari, els ha de protegir i fer que siguin tan universals com sigui possible. Per aquests principis denunciem la situació actual de precarització del sector cultural i ens comprometem a regular-ne els drets i establir les garanties contractuals i laborals dels treballadors/es.

- Aprovarem l'estatut dels creadors, artistes i artesans.
- Impulsarem les mesures per regular les intermitències en la fiscalitat.
- Suprimirem les subcontractacions precàries externalitzades en els equipaments públics o sustentades amb recursos de la Generalitat.
- Afegirem l'obligació de respectar els drets laborals i les equiparacions salarials en tots els concursos públics.

- Implementarem el Pla de rescat cultural per als i les artistes, els i les creadores i els treballadors/es i les empreses culturals. Articularem un conjunt de mesures i programes, concertades amb els creadors, les entitats, les direccions dels equipaments, les empreses, la universitat i l'educació que prioritzaran les estratègies i recursos per a un relançament de la centralitat de la cultura i unes propostes concretes de compromisos des dels diferents sectors, amb l'objectiu de garantir la cultura com a dret universal, aturar la desocupació, impulsar noves ocupacions, millorar els aprenentatges i afavorir l'accessibilitat cultural.

6.6. Pacte Nacional per a la cultura

Impulsarem un acord estratègic de país, amb la complicitat de tots els agents i de la ciutadania, que faci emergir la centralitat de la cultura i garanteixi un sistema públic eficient que respongui a les necessitats de la cultura com a bé públic al servei de la ciutadania i els creadors, contemporània i que eviti duplicitats, que faci seu el conjunt del territori i siguin excel·lents equipaments de projecció exterior.

Necessitem la cultura com a pilar fonamental en la construcció del país, hereu de la seva tradició i del seu cosmopolitisme, del seu patrimoni i de les seves migracions que ens configuren el present des dels seus valors simbòlics i creatius i que ens permeten projectar-nos al futur. Les polítiques culturals han de bastir-se des d'un equilibri entre la creació, la producció, la promoció i la difusió, però l'eix fonamental ha de ser la ciutadania i la creació. La cultura és un bé públic i alhora és estratègic en l'horitzó de progrés de país i en les seves diferents dimensions.

Disposem de competències plenes en cultura, no cal esperar més, per això proposem:

- Establir un Pacte Nacional per a la cultura obert que dibuixi l'horitzó de progrés del país. Un projecte compartit i concertat amb els sectors culturals i els nous moviments, les institucions i el món local que atorgui la prioritat de país a la cultura i doni estabilitat al seu desenvolupament més enllà dels governs de la Generalitat i els canvis que es produeixin. Un projecte per a la majoria i amb control de la ciutadania, fet de baix a dalt. El CONCA hauria de tenir un paper central en l'impuls i el lideratge del pacte.

- Desenvolupar els plans estratègics sectorials derivats del pacte nacional amb objectius estratègics nacionals concrets fixats per períodes de tres anys que condicionaran les prioritats en les polítiques públiques.

- Tenir un compromís amb el finançament públic de la cultura. Hi hauria increments progressius en els pressupostos de la Generalitat amb l'objectiu d'aconseguir almenys 60 € per habitant al final del mandat, cosa que revertiria la tendència dels darrers anys, que ha comportat retallades fins ara amb el pressupost més baix en tant per cent del Govern.

- Modificar l'Estatut amb la supressió de la presència de l'estat en els òrgans corresponents dels equipaments i traspàs del finançament dels equipaments

nacionals i consorcis en què participa actualment el govern de l'Estat espanyol, recuperant les aportacions amb una mitjana actualitzada d'abans de la crisi econòmica.

- Observar els sectors culturals i la participació de l'observatori d'igualtat i diversitat de gènere en les polítiques culturals. Hi ha publicacions anuals dels estudis.
- Establir els sistemes culturals tenint present els territoris i les infraestructures associatives amb vocació de servei públic i amb les xarxes nacionals amb presència territorial i a la inversa.

- Presentar equipaments nacionals i xarxes que tinguin present la seva intervenció al territori i alhora la presència del territori en els equipaments nacionals.

- Impulsar el turisme sostenible patrimonial, industrial, arquitectònic, arqueològic, documental i natural.

- Establir els acords i les col·laboracions amb el conjunt del territoris de parla catalana des d'una perspectiva d'intercanvi, de cooperació i de consolidació d'un mercat de proximitat d'11 milions de persones que contempli, també, les reciprocitats en el canals televisius.

- Internacionalització de la cultura catalana. Amb l'impuls de les següents mesures:
 - Institut Ramon Llull, organisme impulsor de la internacionalització de la cultura catalana. Una única oficina a l'exterior: fusió de les diferents oficines i centres actuals.
 - Línies més àgils i transparents en l'impuls i la facilitació de l'exportació cultural.
 - Diplomàcia cultural. Impuls i reconeixement del paper de les entitats i agents en la "diplomàcia cultural".
 - Participació directa en els organismes internacionals.
 - Impuls a la cooperació cultural amb programes europeus (residències, programes cooperatius, etc.), amb un accent prioritari en la riba mediterrània.
 - Presència en els esdeveniments culturals internacionals i concreció dels nostres esdeveniments com a referents en clau internacional.

6.7. Impulsar legislativament els sectors culturals

Fa massa temps que el debat sobre la cultura ni ocupa ni preocupa el Govern de la Generalitat. Les úniques decisions adoptades han estat presentar uns pressupostos cada any amb retallades: avui dia se situen sobre els 30 € per habitant i és el departament (el de Cultura) amb el percentatge més baix. S'han suprimit les iniciatives que desenvolupaven democràcia cultural i participació i hi ha hagut inacció legislativa, paralització del desplegament de les lleis aprovades, menyspreu per al món local i

intervencionisme. A aquest escenari de regressió cultural en les polítiques públiques li hem de sumar la confusió permanent entre llengua i cultura: és ben cert que la nostra llengua és expressió cultural però no totes les expressions creatives se sustenten en la llengua.

La cultura ha de recuperar la centralitat i, per tant, s'ha de dotar dels instruments econòmics per fer-ho efectiu i d'un marc ordenat que permeti el desenvolupament del conjunt de polítiques culturals i sobretot l'adaptació als temps presents, des de la perspectiva d'interdisciplinarietat de llenguatges i dels recursos, en la producció, l'accés i la difusió.

Volem recuperar el dinamisme i la vida de la cultura en la societat des de l'impuls del govern, per això proposem:

- Incrementar el pressupost. Progressivament i per acabar el mandat amb un pressupost cultural de 60 € per habitant.
- Comprometre'ns amb un IVA cultural del 4% en tots els productes i serveis, incloent-hi els suports digitals (ebook). Treballarem per disposar d'un IVA reduït del 4% en tots els productes i serveis. Presentarem una proposta per harmonitzar l'IVA cultural en el conjunt de la UE.
- Mantenir una concreció legislativa i financera dins del marc competencial local en la cultura, des del principi de subsidiarietat i lleialtat institucional.
- Elaborar l'estatut dels creadors, artistes i artesans que garanteixi els drets dels treballadors/es de la cultura, en dignifiqui les condicions laborals i en fomenti el reconeixement social.
- Suprimir l'ICEC. Per fer efectives i democràtiques les polítiques de foment a la creació cal tancar l'ICEC, que ha estat una eina de dirigisme, clientelista, amb comissions que l'han conduit a decisions "viciades".
- Redactar la Llei de les arts. Cal avaluar conjuntament amb els sectors la necessitat d'aprovar una llei que sigui el marc legislatiu que estructurari i garanteixi els aspectes formatius, educadors, creatius, laborals i de difusió de les arts. Que tingui present els drets i deures del personal tècnic, de les persones artistes o intèrprets, els equipaments i els públics.
- Redactar la Llei catalana d'autoria. Volem impulsar la llei catalana d'autoria amb la creació de la societat pública de drets dels creadors, que té com a objectiu bastir uns models més equilibrats per a la societat, els autors i les empreses culturals. Els autors i creadors tenen el dret d'escollir entre autogestionar-se o treballar amb entitats de gestió de drets d'autor. Mentrestant: fiscalització i control de la llei vigent.

- Activar i impulsar la Llei del cinema de Catalunya vigent. Cal constituir la Fundació pública de la Filmoteca de Catalunya. Xarxa de sales de cinema, de vell nou o bé amb acords dels exhibidors que ho vulguin, amb un referent que es l'Europa cinemes.
- Redactar la Llei de creació de l'ens autònom de l'audiovisual, amb referències a les formes organitzatives específiques d'aquest sector de la cultura, que es donen en molts països, no només a Europa. Catalan films, actual eina de promoció del cinema, hauria de formar-ne part.
- Recuperar la taxa a les operadores d'internet, per tal de dotar el fons que preveu la llei de cinema, ajustant-la a les possibilitats normatives.
- Actualitzar la Llei del patrimoni cultural català. S'ha de conservar el patrimoni i impulsar una agència que coordini la gestió global del patrimoni, no que funcioni com a instrument de fiscalització i intervencionisme. Apostem per les xarxes. Impulsarem la col·lecció única. Incorporarem l'Arxiu Tarradellas, actualment a Poblet, a l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC).
- Modificarem els criteris de l'1% cultural, i prioritzarem els equipaments amb usos culturals públics.
- Impulsar la producció i l'edició. Donem suport a l'edició en català i aranès, atenent el projecte global d'editorial, llengua, qualitat i diversitat de gèneres. Impulsarem l'edició pública d'aquells continguts que, tenint en compte interès públic, presentin uns marges de viabilitat i valoració econòmica empresarial dubtosa, per garantir-ne la seva presència.
- Desenvolupar el mapa de lectura pública i la xarxa de biblioteques públiques com una de les principals portes d'accés al coneixement i l'aprenentatge. Cap a l'estratègia de les biblioteques del segle XXI.
- Traspasar la titularitat de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona a la Generalitat. Conveni progressiu financer a 10 anys.
- Desenvolupar plans sectorials en àmbits com el circ, la dansa, la música, els museus, els arxius, la lectura i les arts visuals.

6.8. Fomentar la igualtat de gènere en l'àmbit cultural

Hi ha un consens generalitzat sobre la importància de la cultura com a instrument de progrés social. Tanmateix, les raons de gènere continuen sent motiu de discriminació tant en l'accés com en la producció cultural.

Aquesta discriminació no es produeix només en termes quantitius, sinó també qualitius: cal que eradicuem les regles masculinitzades del sector i creem metodologies noves que permetin la construcció d'imaginari més democràtics i igualitaris.

Reequilibrar els pressupostos mitjançant accions positives que suposin una descentralització i una democratització de la cultura, de manera que prenguin el protagonisme col·lectius que s'han vist discriminats.

- Corregir el dèficit històric i la invisibilitat a la qual s'han vist sotmeses les dones artistes mitjançant mesures positives en l'adquisició i la gestió del patrimoni.
- Fomentar la creació cultural amb perspectiva de gènere.
- Garantir que els esdeveniments culturals de titularitat pública o que comptin amb ajudes o subvencions adoptin la igualtat de gènere com a principi, tant pel que fa als participants com als continguts.
- Incloure una guia de bones pràctiques en matèria de gènere a totes les institucions culturals de titularitat pública i promoure'n l'adopció per part de les de titularitat privada, així com vetllar pel compliment dels plans d'igualtat i per la presència d'agents d'igualtat a les institucions.

El programa de les CUP té 73 pàgines.

S'estructura en tres capítols: Context, República de l'1 d'octubre, Drets socials i polítics, República i Assemblea constituent

<http://cup.cat/sites/default/files/programaelectoralcup21d.pdf>

Drets socials i polítics

10. Sobirania cultural

162. La cultura ha de ser compresa com una definició global de la complexa realitat social en el seu conjunt. L'esforç d'aquest enfocament global és obligat per superar els plantejaments aïllants i excepcionals que acaben fent de la cultura un assumpte lligat a les elits o a les minories i que no comprenen la interrelació bàsica entre els sistemes socioeconòmics, les condicions de vida de les classes populars (i de la classe treballadora en particular) i els models culturals resultants.

163. Al costat de la cultura més directament relacionada amb la producció, reproducció, circulació i comunicació simbòlica, hi ha unes cultures de la producció i del treball (capitalisme, explotació i etcètera), de les relacions de gènere (patriarcat, homofòbia, etc.), de les relacions socials (lluita de classes i opressió social), de la vida quotidiana (habitatge, espais, entre d'altres), i de relació amb l'entorn i entre els territoris (depauperació ecològica, colonialisme). Afirmem que aquestes, entre altres, són inseparables i estan completament interrelacionades amb la cultura dels símbols (la concepció clàssica) i que és un frau no considerar-les prioritàries en la definició de polítiques, models i sistemes culturals.

164. No pot haver-hi polítiques culturals realment efectives sense aquesta comprensió global. La cultura és un dret social i no hi ha drets socials sense un accés universal a la cultura. La cultura és també política però és sobretot necessàriament un model social. Per a la seva eclosió lliure, cal rupturisme i revolució.

165. L'evolució socioeconòmica, tecnològica i comunicativa del capitalisme tardà actual ha situat la cultura en el centre de la seva hegemonia i, per això, creiem que és crucial per a l'alliberament social, l'assoliment de l'emancipació cultural. La gestió directa pública dels serveis i equipaments culturals és una condició bàsica per a evitar privatitzacions, desregulacions laborals i clientelisme empresarial o associatiu.

166. Cal reconèixer el rol fonamental que té la cultura lliure per a poder garantir aquest accés universal a la cultura. És important dedicar-li una atenció especial i promoure-la des de les institucions públiques.

167. És necessari replantejar el model de drets d'autor i deixar de confiar la seva gestió en entitats de gestió privades, que se'n beneficien i retribueixen de forma desigual els seus associats mentre en castiguen a altres o als propis ciutadans. Cal gestionar de forma pública els legítims drets d'autor dels artistes i defensar tots aquells que aposten per protegir les seves obres amb llicències d'ús Creative Commons. De la mateixa manera, totes aquelles obres creades amb finançament públic tindran llicències lliures i es permetrà la seva còpia, redistribució i transformació sempre que se citi la font original i l'obra generada es posi al públic amb la mateixa llicència.

168. Cal impulsar una cultura popular creativa, crítica i dinàmica que posi l'èmfasi en els processos col·lectius emancipadors. El govern i el control dels serveis i equipaments públics ha de basar-se cada cop més en la democràcia directa i en acció assembleària de barri, local i municipal, comptant amb el teixit de moviments socials, de lluites i associatiu.

169. Les llengües pròpies, el català al Principat i l'occità a l'Aran, són també les principals eines de cohesió social i un eix comú entorn del qual s'ha de gestionar la gran diversitat lingüística que presenta ara mateix la societat catalana. Cal tenir present que la minorització i reculada del català no s'ha aturat i que els atacs contra la llengua arreu dels Països Catalans són creixents i se centren sobretot en el sistema educatiu, el sistema judicial i de la funció pública, i en sistema d'intercomunicació cultural i en tots els mitjans de comunicació en català (l'espai de comunicació en català).

170. Cal afrontar aquesta situació amb un pla d'intervenció a favor dels drets lingüístics que abasti aquests camps i que tingui com a eix fonamental la cohesió social i la gestió de la diversitat lingüística. Plantegem també els drets dels ciutadans i ciutadanes pel que fa al coneixement i ús de la llengua catalana dels catalans. En aquest sentit, reivindiquem la llengua catalana com a llengua de la República, juntament amb la llengua occitana de l'Aran, dins un tractament harmònic del plurilingüisme social. Cal garantir la seva funció social com a llengua general vehicular de relació social, assegurar-ne la transmissió intergeneracional i promoure internacionalment la seva presència, divulgació i el prestigi.

171. Tota la política lingüística haurà de fer-se sempre des del màxim respecte pels centenars de llengües parlades avui a Catalunya, que també són patrimoni de país i que suposen una riquesa cultural que cal preservar i tutelar.

172. La CUP - Crida Constituent, es compromet a:

- Situar els equipaments i infraestructures culturals al servei de les noves relacions col·lectives i les classes populars.

- Impedir les subcontractacions d'equipaments culturals basades en criteris econòmics, que només cerquen la precarització de les condicions laborals de les treballadores, la mercantilització i el clientelisme.

- Exigir una transparència absoluta dels pressupostos i promoure els espais i les

activitats culturals i socials assolits per les lluites socials d'emancipació, així com també els que són produïts per les associacions sense ànim de lucre, sempre que no siguin externalitzacions, i que allà on encara no s'han pogut generar serveis col·lectius, puguin contribuir a l'expansió dels béns comuns, complementària a la que fan els béns i serveis públics.

- Donar suport a la col·lectivització, l'autogestió i a les iniciatives individuals i col·lectives: l'associacionisme sense ànim de lucre amb o sense plantejament comunitari i els equipaments i serveis públics no externalitzats, amb l'objectiu d'impulsar l'avenç d'una economia democràtica, social i solidària lluny del pes i el domini de les indústries (capitalisme) i la mercantilització cultural.
- Com a norma general, els resultats de qualsevol producte cultural, finançats parcialment o en la seva totalitat per diners públics han de ser classificats com a productes de coneixement lliure i, per tant, d'accés obert i accessibles de forma gratuïta a la població en general.
- En particular, els continguts audiovisuals generats per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que siguin de producció pròpia o amb una participació majoritària de la Corporació, hauran de ser disponibles en línia i de descàrrega lliure, des del moment en què s'hagin emès per qualsevol dels canals de què disposi la Corporació.
- Fer passar a domini públic amb la màxima celeritat tota obra que rebí fons públics per a la seva creació, distribució, organització, entre d'altres.
- Els resultats de qualsevol investigació, finançada parcialment o en la seva totalitat amb diners públics, han de ser publicats en revistes científiques d'accés obert o altres mitjans que els facin fàcilment accessibles de forma gratuïta a la població en general.
- Configurar una plataforma de la cultura dels Països Catalans com a projecció d'una llengua i cultura comuna, que comparteix una regió geogràfica més enllà de les fronteres polítiques, per tal d'assolir la presència, la representació i el reconeixement internacional.
- Contribuir a la internacionalització de la cultura catalana en un doble sentit: per una banda, a la recerca d'escenaris i mercats adequats per mostrar el talent i la capacitat creativa i productiva del país i, per l'altra, donar-se a conèixer com un país que basa la seva identitat en el fet cultural, lingüístic i creatiu.
- Vetllar per la immersió lingüística en català i occità a l'Aran al sistema educatiu, com a eina de cohesió social i com a llengües pròpies de l'administració i els mitjans de comunicació públics.

El programa de Ciutadans es presenta amb un format de consulta interactiva "on line". Té els següents apartats: Introducció, Aturar el procés, Catalunya terra d'oportunitats, El benestar de tots els catalans, Per un marc laboral modern, Per una educació en llibertat, Per una sanitat pública de qualitat, Per unes infraestructures de qualitat, Recuperem Catalunya com a referent turístic, Una cultura que representi tots els catalans
<http://inesarrimadas.cat/nuestras-propuestas/>

Introducció

Tindrem uns mitjans de comunicació públics neutrals, plurals i al servei de tots els catalans.

El nacionalisme ha convertit els mitjans de comunicació públics que paguem tots els catalans en un instrument més del Govern separatista. Cada vegada hi ha més catalans que s'han desvinculat d'uns mitjans de comunicació públics que no respecten la pluralitat política que existeix a Catalunya. Treballarem per uns mitjans de comunicació públics que es fonamentin en els principis de neutralitat, pluralitat i respecte, perquè estiguin al servei dels ciutadans i no al servei de cap ideologia política.

Una cultura que representi tots els catalans

En una societat plural, oberta i avançada, la cultura mai hauria de servir per a fomentar l'exclusió, la divisió i el pensament únic.

Durant els anys del «procés», els partits nacionalistes han posat la cultura al servei del separatisme i han obviat que la majoria de ciutadans tenen identitats culturals diverses que enriqueixen enormement Catalunya, la qual cosa fa que sigui una comunitat avançada, rica i solidària.

Al llarg d'aquest temps, han utilitzat la cultura com a un instrument a favor de la seva causa i no com a un bé que cal preservar per a les generacions futures. A més, han descurat el sector cultural i els seus professionals, i han deixat d'invertir en la modernització d'equipaments clau necessària per al foment d'una cultura que estigui a l'altura d'allò que demanen els ciutadans del segle XXI.

A Ciutadans considerem que la cultura és un dels eixos clau de la nostra societat. La nostra prioritat és fomentar una cultura oberta, accessible per a tothom, una cultura diversa, que representi la pluralitat cultural de la societat catalana i, en definitiva, una cultura al servei de les persones, no d'interessos o identitats excloents.

Aprovarem una llei de mecenatge i un estatut de l'artista amb l'objectiu de promoure el desenvolupament de les indústries culturals i de reforçar la protecció social dels artistes i dels autors. La millora dels espais de creació i el reforç de les oportunitats dels creadors permetrà que Catalunya torni a ser un eix artístic i cultural de primer nivell.

Fomentarem una cultura per a tothom, que serveixi com a element integrador i que sigui accessible per a tots els ciutadans amb independència de la situació socioeconòmica. Plantejarem mesures que afavoreixin l'accés a les escoles de música i dansa, afectades per retallades fortes durant la crisi, les quals han implicat una pujada de preus que no es poden permetre moltes famílies.

Des de les institucions públiques catalanes promourem el reconeixement de les manifestacions culturals que es realitzin en totes les llengües oficials. Garantirem que en totes les pàgines web que depenen de la Generalitat es pugui accedir en totes les llengües oficials.

Posarem en marxa un pla d'atracció de talent internacional dirigit a artistes, creadors i gestors culturals. Impulsarem la creació d'una comunitat de col·laboració publico-privada que permeti el disseny d'un programa ambiciós de residències d'artistes i de beques que fomentin l'arribada dels millors creadors a la comunitat.

Estendrem el nostre pla de xoc per a la tornada de les empreses a Catalunya també al sector de la cultura. No sols es tracta d'aturar la sortida d'empreses, sinó de recuperar aquelles que se n'han anat i encoratjar la creació artística i cultural d'altres a casa nostra. Estudiarem un sistema d'avantatges fiscals i facilitats administratives específiques per al sector cultural perquè tornin aquells que s'han anat, i d'altres entenguin que Catalunya és un bon lloc per a les empreses culturals.

Coordinarem un pla d'acció que promogui la música clàssica i millori la situació de les orquestres. Augmentarem el pressupost destinat a les orquestres per part del Departament de Cultura, facilitarem les actuacions a grans equipaments, com ara l'Auditori de Barcelona, i afavorirem la col·laboració publico-privada, de manera que es fomentaran les aportacions d'empreses. A més a més, cercarem la col·laboració de totes les administracions, mitjançant una estratègia conjunta de programació, seguiment i finançament.

Promourem plans de col·laboració amb els museus principals del conjunt d'Espanya. Encoratjarem el préstec i l'intercanvi de grans obres d'art entre els museus autonòmics i estatals, parant atenció especial a aquells situats fora de les àrees metropolitanes.

Fomentarem la creació de públics cinematogràfics i posarem fi a l'allunyament de les sales de cinema dels més joves. Posarem en marxa un programa basat en el reeixit «École et cinéma» que funciona a França des de fa anys, de manera que crearem un marc de col·laboració estable entre les sales de cinema i els centres escolars.

Col·laborarem amb el Govern d'Espanya perquè la diversitat cultural i lingüística de Catalunya sigui present en l'acció exterior de l'Estat. Establirem un protocol d'actuació amb el Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació per a millorar la projecció internacional de la cultura catalana i presentarem al Parlament un informe sobre les gestions realitzades.

Donarem suport a la candidatura del projecte Geoparc Conca de Tremp-Montsec per a formar part de la Xarxa de Geoparcs Mundials de la UNESCO. Proveirem d'assessorament tècnic i suport administratiu per al projecte, de manera que contribuïrem a visibilitzar aquesta candidatura, la qual té un gran interès per al territori.

Donarem suport a la candidatura de la festa de Sant Jordi com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat. Coordinarem totes les iniciatives dirigides amb aquest fi i farem les gestions necessàries amb el Govern d'Espanya perquè aquesta candidatura doni els passos necessaris perquè la UNESCO la tingui en compte.

El programa d'ERC té 98 pàgines.

S'estructura en 5 blocs: Guanyar la República, Compromís amb la República, Què hem fet per la República, Fer República, La República que farem.

ERC presenta el seu programa també amb format interactiu "online".

S'estructura en 50 mesures republicanes agrupades entres blocs: Enfortiment econòmic, Cohesió social, Benestar i enfortiment democràtic.

En destina dos punts.

<http://www.esquerra.cat/parlament2017/programa.pdf>

Mesura 32. Treball digne i protecció social per als artistes i professionals de la cultura

Els creadors i creadores de la cultura necessiten d'un marc laboral i fiscal adaptat a la dinàmica del sector cultural. El 2014, el CoNCA va presentar el document 36 propostes per a la millora de la condició professional en el món de la cultura on es recullen les principals propostes de caire fiscal i laboral que cal introduir en la legislació.

La UNESCO reconeix el dret de tot artista i creador a ser considerat, si així ho desitja, com un treballador cultural i a poder accedir a tots els avantatges jurídics, socials i econòmics corresponents a aquesta condició de treballador, tenint en compte les particularitats de la seva condició d'artista.

Paral·lelament el sector cultural és força precari, amb un alt grau d'externalització de serveis que fa que una bona part dels treballadors culturals tinguin un ingressos força inferiors a allò que seria desitjable d'acord amb els seus coneixements i feines desenvolupades. En aquest sentit cal que les contractacions que realitzin les administracions públiques directament o a través d'empreses garanteixin un ingressos dignes a les persones que finalment desenvoluparan les tasques.

La lluita contra la precarietat en els sectors culturals, la complexitat de les relacions contractuals intermitents o la manca d'encaix dels paràmetres del dret a l'atur o de prestacions de protecció social en unes professions especials genera la necessitat d'aplicar mesures com:

- Assumpció de l'Estatut de l'Artista com a marc laboral de contractació obligatòria per al Govern de la Generalitat i els seus organismes i també per als beneficiaris d'ajuts del govern català en matèria cultural.

- Elaboració del Cens de Professionals.

- Control i inspecció de treball específica en la contractació realitzada sota frau de llei, i en l'abús de contractació mercantil en situacions de treball per compte aliena.
- Treballar amb els sectors un marc adequat per a la representació sindical
- Instar i promoure canvis en l'accés a la seguretat social dels artistes i professionals de la cultura.

EXEMPLE: El sistema tributari francès permet que els ingressos generats de les produccions científiques, literàries o artístiques es puguin determinar de la diferència entre la mitjana d'ingressos i despeses de l'any en curs i fins als dos anteriors.

33. Garantir el dret d'accés a la cultura i lluita contra l'exclusió cultural

Més del 40% de les persones adultes viu exclosa de l'accés a la cultura, sigui per motius econòmics associats als preus, de manca d'equipaments i infraestructures, o motius de poc interès derivats del baix nivell educatiu en determinats segments de població adulta.

El consum cultural es correlaciona fins i tot amb l'esperança de vida de les persones, al marge de la conseqüent generació de capital social, cohesió social i salut pública com a bens preuats per a qualsevol comunitat.

Els compromisos amb el foment i la inversió cultural es sintetitzen amb el següent decàleg:

- Consolidar el finançament de la cultura amb un 2 % del pressupost de la Generalitat de manera progressiva fins el 2021
- Creació d'un Programa Interdepartamental de Difusió Cultural.
- Recuperar la dotació econòmica que permeti seguir la implantació del Sistema Públic d'Equipaments Escènico-musicals
- Desplegarem en tota la seva amplitud els plans integrals del circ, la dansa i l'espectacle familiar i el Pla de Museus 2030
- Activarem un pla de xoc de suport a la programació cultural dels municipis, incrementant els recursos econòmics que es destinen al món local, creant i consolidant una xarxa territorial de centres de creació, producció i difusió escènica i musical.
- Reforçarem la projecció social i el prestigi de les lletres catalanes i dels seus autors i autores llançant el Pla Nacional del Llibre i la Lectura.
- Garantir el desplegament de les principals accions del Pla de Lectura 2020 incidint especialment en aquelles accions destinades al públic infantil i juvenil.

- Recuperar els ajuts econòmics als municipis per tal de continuar amb el desplegament del Mapa de la Lectura Pública de Catalunya, creant noves biblioteques i millorant les existents i reforma de la Llei del Sistema Bibliotecari de Catalunya per tal d'adaptar-la al nou entorn sociocultural.
- Defensar a la Unió Europea l'establiment d'un IVA cultural superreduït per a tots els serveis i productes culturals.
- Garantir la dotació pressupostària necessària per al sector audiovisual malgrat l'anul·lació de l'impost als operadors de comunicacions electròniques per al foment del sector i dels continguts digitals en general.

Mesura 43. MECENATGE

Aprovació d'una Llei de mecenatge i patrocini cultural Resulta innegable que un dels sectors que més ha patit la crisi econòmica és el de la cultura. La caiguda del suport públic no seria tan greu si s'hagués disposat d'una legislació que apostés per incentivar el mecenatge com a complement al finançament públic de la cultura. Sent evident que la Llei actual no compleix les expectatives i que, després de més de deu anys de vigència, s'ha vist que no és l'instrument eficaç per a la captació de fons privats destinats a la cultura. L'objectiu de la Llei consistiria en:

- Ampliar els possibles beneficiaris de les aportacions, que no quedin limitats a fundacions i associacions declarades d'utilitat pública i que es puguin ampliar a empreses i autònoms. Incloure la modalitat de microdonacions amb un 100% de deducció per al donant (crowdfunding o micromecenatge).
- Estudiar limitar el gravamen de qualsevol tipus de donació a persones físiques, fetes amb l'esperit d'actuacions de mecenatge, es proposa la modificació de la Llei de l'impost de successions i donacions, per recollir exempcions de tributació en el cas de les donacions (microdonacions o no) rebudes pel beneficiari de la donació, persona física artista o creador, en forma de donatius per dur a terme el seu espectacle o obra.
- Estudiar possibles deduccions d'IRPF per aquelles donacions fetes a favor de tercers, persones físiques o jurídiques, que tinguin com a objectiu fer un projecte cultural. Es proposa actuar sobre la legislació estatal per: millorar els incentius fiscals en la Llei del mecenatge que passaria per una modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Un increment substancial de les deduccions del 25% en el cas de l'IRPF i del 35% en el cas de l'Impost de Societats.

Mesura 44. DIVERSITAT

Un pacte nacional per la interculturalitat per a una Catalunya oberta i diversa Catalunya ha viscut la major transformació demogràfica d'Europa en el segle XXI i ho

ha sabut fer amb un bon nivell de convivència. Sabem que la transformació viscuda és estructural: la immigració ha vingut per quedar-se i esdevenir ciutadania.

Aprendre a viure junts els que som diferents, construir un país cohesionat i divers, requereix fer explícit el nostre model, dotar-nos d'un marc compartit, que permeti a tothom sentir pertinença a una mateixa societat que a l'hora es reconeix diversa.

Volem que aquest model garanteixi la inclusió de tothom, fomenti la interacció, valori la diversitat i combati l'odi. És a dir, que sigui interculturalista. La construcció del sentit de pertinença dels ciutadans i de les ciutadanes dins la República Catalana passa per un ampli consens social al votant de quatre polítiques, que configuren els valors de la interculturalitat (inclusió, interacció, valoració de la diversitat, pertinença). La proposta es desplega en 5 actuacions:

1. Consens social expressat en un Pacte Nacional per la Interculturalitat: A través d'un ampli procés participatiu de tots els agents socials i polítics que estableixi un compromís a llarg termini en els valors de la interculturalitat com a valors constituents de la nostra societat.

2. Inclusió: tothom dins i ningú fora: Amb mesures com un pla especial per a l'aprenentatge de la llengua catalana (inclusió). A tots els països amb experiència en immigració s'ha iniciat els processos d'acollida i inclusió dotant les persones nouvingudes de la primera eina d'autonomia personal: la llengua.

3. Interacció: tothom ha de fer una passa per apropar-nos, per a trobar-nos tots en tots els àmbits. Dues actuacions exemplars serien:

3.1. Interacció entre joves també en el temps de lleure: programa Instituts Oberts de dinamització del temps no lectiu amb activitats de suport acadèmic, esport, art i cultura, lleure educatiu.

3.2. Interacció als serveis públics, a través de l'eliminació de barreres en l'accés a l'ocupació pública per part de persones estrangeres.

4. Valorar la diversitat, treure partit de les nostres capacitats: Eliminar les barreres que neguen la presència en els espais públics (comunicatius, institucionals, laborals) de persones de diferents orígens culturals, d'acord amb la diversitat de la pròpia societat. Foment de l'aprenentatge de llengües de la immigració en centres escolars. Fer dels centres amb més alumnat immigrant centres d'atracció per, entre d'altres motius, el seu plurilingüisme

5. Combatre totes les ideologies de l'odi i la discriminació:

5.1. Programa de formació ciutadana contra els rumors, el racisme, la xenofòbia i la islamofòbia. Per la igualtat i la no discriminació.

5.2. Oficines per a la no-discriminació, que assessorin en matèria de delictes d'odi de manera gratuïta a tota la ciutadania i per a l'aplicació de la Llei d'Igualtat i No Discriminació.

5.3. Programes de prevenció de l'extremisme violent, per a la detecció i la intervenció sobre les persones que hi han caigut.

FER REPÚBLICA

2.3. Sobirania cultural i educativa

Espai 9. CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS:

Una Televisió de Catalunya més forta i líder per a la República. Dotarem la Corporació catalana de mitjans públics audiovisuals (CCMA) amb els recursos suficients per a un procés d'actualització necessari. L'aportació pública es tendirà a equiparar a la mitjana europea que es destina a les corporacions audiovisuals nacionals, prenent com a referència els indicadors que periòdicament publica l'observatori Europeu de l'Audiovisual. Aquesta aportació hauria de garantir, a través de la millora de l'eficiència organitzativa, l'equilibri financer de la CCMA i la seva sostenibilitat preservant sempre les missions de servei públic encarregades. La política d'impuls a la CCMA contempla:

1. La creació d'una àrea corporativa específica en innovació que inclogui un laboratori i fàbrica de continguts per a tots els oficis de l'audiovisual molt enfocat a la cerca de nou talent i nous formats. Aquesta àrea hauria de posar especial èmfasi en la incorporació d'un laboratori per a guionistes (a l'estil del Writer's Room de la BBC) i en la recerca estratègica i tecnològica en l'àmbit digital.

2. Treballar en la reciprocitat efectiva dels mitjans públics dels territoris de parla catalana. Crear la mesa de diàleg interterritorial per a la creació d'una central de compres i serveis comuns.

3. La CCMA hauria de continuar donant compliment a la seva funció d'impuls del sector i la producció audiovisual tot incidint en la seva diversificació, pluralitat i en la incorporació paritària de la dona incorporant criteris de gènere en les contractacions pròpies i en les dels proveïdors.

4. Continuar donant preferència a uns dels compromisos de servei públic de la CCMA: uns serveis informatius de qualitat i equilibrada des d'un punt de vista territorial tot incloent indicadors de seguiment específics a través del contracte-programa.

5. Fixar com a prioritat estratègica l'àrea de continguts infantils com un dels grans valors afegits de la CCMA.

6. Donar un salt quantitatiu en la difusió específica de continguts culturals i musicals del nostre territori i als més alternatius o minoritaris tot felicitant-nos del retorn d'Icat a la freqüència modulada.

7. Aprofundir en els criteris de renovació, transparència i professionalitat en l'elecció dels membres del Consell de govern de la Corporació. 8. Un contracte-programa hauria de recollir el compromís explícit d'elaborar un nou pla estratègic de la CCMA que estableixi les prioritats per als pròxims anys.

Espai 10. COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL:

Un Pacte Nacional de l'Audiovisual que propiciï la Llei de l'Institut Català de l'Audiovisual Cal presentar definitivament els treballs que sota el paraigua del Pacte Nacional de l'Audiovisual s'han dut a terme el 2017 per tal de contribuir, per mitjà del consens entre tots els agents, a dotar l'àmbit audiovisual català de les estructures necessàries per al seu desenvolupament integral. En aquest sentit, el govern de la Generalitat seguirà posant a disposició dels agents implicats, públics i privats, i mentre sigui necessari, la seva estructura administrativa, com a oficina de govern o a través de la seva pròpia estructura administrativa, els recursos humans i tècnics, i la seva capacitat d'interlocució amb ells.

Promoure, a través del Pacte Nacional i en sintonia amb els seus treballs, una llei per tal d'establir un nou marc normatiu que faciliti la creació d'un Institut Català de l'Audiovisual per donar suport a la indústria audiovisual pel que fa, entre altres, al desenvolupament, producció, distribució, exhibició i difusió d'obres audiovisuals.

L'objectiu és que l'ecosistema català de cultura i comunicació estigui a la mateixa altura de les rutines i possibilitats de les llengües i cultures d'una dimensió similar d'altres parts del món en ple segle XXI.

Actualització del foment dels mitjans de comunicació de l'espai nacional:

- Continuar amb l'actualització de les bases per al foment i promoció dels mitjans de l'espai nacional de comunicació endegats enguany.
- Per una banda, cal intentar reflectir amb elles noves realitats empresarials aparegudes en l'àmbit dels mitjans de comunicació com ara l'associacionisme i cooperativisme.
- Caldrà reflectir les mesures de foment previstes en el projecte de Decret dels Mitjans de Comunicació Comunitaris sense ànim de lucre impulsat a la darrera legislatura des de la Secretaria de Comunicació i la seva Direcció General de Mitjans de Comunicació per a la plena incorporació d'aquests mitjans del tercer sector a la realitat comunicativa del país.
- Continuar amb la potenciació de la professionalització del sector i de la qualitat dels continguts a través de la reforma de les bases de les convocatòries de foment.
- Enllestir definitivament el Decret dels Mitjans de Comunicació Comunitaris d'Iniciativa social un cop superats els darrers tràmits interromputs pel final de la legislatura.

Espai 11. PROJECCIÓ CULTURAL:

Institut Ramon Llull, la carta de presentació de la cultura catalana al món La Generalitat té la competència exclusiva de la projecció internacional de la cultura catalana, fet que facilita les actuacions pròpies com a República en matèria d'internacionalització i reconeixement de la cultura catalana al món. I certament, existeix una gran quantitat de referents culturals catalans reconeguts i valorats al món, dels quals es desconeix que pertanyin a la cultura catalana.

La nostra contribució al concert de les nacions s'ha de veure reforçada actuant amb la determinació de ser una República florida històricament i en el present en les arts i la cultura. Dins d'un món globalitzat no sempre resulta fàcil ser capaç d'individualitzar una cultura en concret, més encara si tenim en compte que les cultures més internacionalitzades tenen sempre al seu costat un gran estat i no pas un estat en contra. La cultura ha estat definida molts cops com el poder suau dels estats, una manera d'apropar-se als altres països i seduir els seus governs o la seva gent. La força de la capacitat del fet cultural per situar en el mapa un país ha de ser tinguda en compte com a una eina estratègica de l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Per fer-ho cal disposar d'un programa concret que combini la voluntat d'exercir la diplomàcia cultural amb la necessitat de promocionar la cultura catalana i els seus creadors i obres.

Actualment, el Departament de Cultura disposa de diferents organismes dedicats a alguna de les facetes de la projecció cultural a l'exterior: Institut Ramon Llull, Institut Català de les Empreses Culturals, Secretaria General del mateix Departament de Cultura i accions que es duen a terme des de les diferents direccions generals. La proposta d'ERC passa per redissenyar les polítiques i les accions actuals per tal de concentrar i vertebrar els recursos i esforços que actualment s'hi dediquen amb la finalitat de fixar com a prioritària la millor presentació cultural a l'exterior. Per fer-ho, se situaran totes les accions a l'exterior sota un mateix organisme, ja sigui mitjançant la reforma d'alguns dels existents o a través de la seva coordinació sota una adscripció comuna. En paral·lel, es treballarà en col·laboració amb la resta de departament per a la inclusió d'aspectes culturals en totes les activitats de la Generalitat a l'exterior. Cal, igualment, incrementar i reforçar el nombre d'oficines culturals a l'exterior per tal d'establir convenis de col·laboració cultural amb d'altres governs.

Espai 12. MEMÒRIA HISTÒRICA:

Una memòria republicana per a la consolidació d'una societat lliure, justa i democràtica. Qualsevol anàlisi de les "polítiques de memòria" posa en evidència diversos problemes que requereixen una reflexió sobre els "usos de l'oblit" que s'ha fet a l'estat espanyol pel que fa a la memòria de la Guerra Civil i el franquisme. La República catalana ha d'avançar amb peu ferm cap a la consolidació nacional. Un exemple l'hem tingut amb la llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme, que ha estat aprovada per unanimitat perquè hem sabut actuar amb l'actitud pròpia d'un estat.

La construcció de la República Catalana requereix de la reparació dels greuges i les injustícies que van patir els ciutadans de Catalunya com a conseqüència de l'aixecament militar feixista del 17 de Juliol de 1936, la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista. La República haurà d'assumir els conceptes de veritat, justícia i reparació universal com a base de les polítiques de memòria. Perquè la futura República Catalana estarà compromesa amb la justícia universal. Per poder treballar en la consolidació d'una memòria republicana de llarg abast, caldrà promoure que des del memorial democràtic es facin polítiques de recerca de les víctimes: Banc d'ADN, fosses.

Així s'haurà de fer una inversió estatal descentralitzada i proporcional al volum de víctimes conjeturades, que impulsi una política activa d'exhumació de restes, identificació de cossos i recerca de noves possibles fosses, implantant bancs d'ADN descentralitzats, per ubicar-los tan a prop com sigui possible dels familiars de les víctimes. Al mateix temps, haurà de fer un establiment i creació d'espais i centres de memòria on es puguin veure les accions i els fets durant tota la dictadura franquista.

1. Espais de memòria amb espais permanents i exposicions temporals:

- 1.1. Presó Model de Barcelona
- 1.2. Comissaria de policia de la Via Laietana.

2. Espais de dignificació:

2.1. Camp de la Bota. Del 1939 al 1952 només en el camp de la Bota van ser afusellades més 1.700 persones. En aquest lloc s'ha de construir un monument que sigui significatiu de reconeixement de les víctimes.

2.2. Fossar de Santa Eulàlia al Castell de Montjuïc. El lloc on va ser afusellat el nostre President i gairebé una vintena de persones, hauria de tenir un monument i un espai d'interpretació, com també una millor accessibilitat.

LA REPÚBLICA QUE FAREM

EIX 3. Una República educadora que aposti per la cultura

3.1. CATALUNYA, REPÚBLICA CULTURAL

La lliure pràctica cultural ha d'esdevenir la columna vertebral dels valors cívics, ha de quedar establerta com un dret constitucional bàsic i ser considerada el quart pilar de l'estat del benestar. Cal garantir l'accés lliure i universal a la cultura com un dret fonamental inalienable, que fomenti el pensament crític i impulsi la creativitat en totes les seves formes d'expressió. Catalunya té en la seva cultura una de les millors cartes de presentació i la República és una oportunitat per donar-la a conèixer al món.

1. Fer de la cultura el quart pilar de l'estat del benestar generalitzant la pràctica i gaudi de la cultura en totes les seves formes, fomentar la conservació, difusió i accés al seu patrimoni cultural i garantir el creixement i qualitat de la producció cultural.

2. Un país culte, cohesionat i fort en la seva identitat que impulsi la creació lliure, el pensament 92 Fer república Eleccions al Parlament 2017 crític i el gaudi estètic com a fonament de la cultura entesa com a tal, més enllà del mer entreteniment,

3. Un país creatiu que no té por del talent i en que l'excel·lència de la creació catalana ha de ser l'objectiu del conjunt de les polítiques culturals públiques.

3.3. EL CATALÀ, LLENGUA VERTEBRADORA D'UNA SOCIETAT PLURILINGÜE

La República ha de vetllar pel respecte dels drets individuals i col·lectius de tota la seva societat, i la llengua n'és un exemple paradigmàtic. A Catalunya es parlen prop de 300 llengües, per tant, la societat catalana és plurilingüe. I, com a tal, cal abordar la política lingüística garantint que ningú sigui discriminat per raons de llengua.

El català i l'occità, com a llengües pròpies de Catalunya, així com la llengua de signes catalana, han d'esdevenir vertebradores de la nova República, que ha de dotar-les de les eines adients perquè es preservin en el territori que els és propi i garantir-ne el futur. I on el castellà tingui reconeguts els mateixos drets lingüístics individuals que en la legislació espanyola actual.

1. Un marc jurídic garant dels drets lingüístics de tota la ciutadania en què el català i l'occità siguin les llengües de la República i el castellà tingui reconeguts els mateixos drets que en l'actualitat.

2. Els Països Catalans, l'espai natural de la llengua catalana en el que cal aspirar a la plena normalització de l'ús de la llengua en tots els àmbits.

3. L'educació, el planter de la ciutadania poliglota mitjançant un sistema educatiu universal, inclusiu i d'acollida que no faci diferències per raó de llengua.

4. Pioners cap a l'excel·lència en gestió lingüística empresarial que ha de ser la punta de llança del nou model de política lingüística.

5. Una Administració eficaç, respectuosa i modèlica en l'atenció de la diversitat lingüística mitjançant l'establiment regulat dels usos administratius de les llengües que es parlen.

6. Un espai comunicatiu català en el que caldrà regular els operadors de serveis per a que promoguin els valors de la diversitat lingüística i les polítiques lingüístiques de la República.

7. El català, una llengua mitjana de dimensió internacional amb un Estat que vetllarà pel seu ús i reconeixement en tots els organismes internacionals.

3.4. UN ESPAI DE COMUNICACIÓ PER A UNA CIUTADANIA LLIURE I RESPONSABLE

La nova República Catalana s'ha de dotar d'uns mitjans de comunicació públics potents, amb un finançament adequat que permeti mantenir la qualitat i la producció pròpia, al mateix temps que ha de ser el motor de la indústria audiovisual del país. Hem d'impulsar un pacte nacional per l'audiovisual, amb el màxim de consens possible, i hem de treballar per ser un referent europeu en la creació de continguts per a les diverses plataformes audiovisuals.

1. Un espai radioelèctric nacional que contribueixi a la cohesió social amb uns mitjans de comunicació plurals que emetin des d'una òptica catalana i amb respecte per la llengua.
2. Un paper preminent dels mitjans de comunicació públics potenciant-ne la qualitat i els continguts.
3. Fer dels Països Catalans una realitat comunicativa com a expressió de la seva realitat cultural i lingüística i reforçar-ne els vincles i la consciència col·lectiva.
4. Crear la marca audiovisual Made in Catalonia per enfortir la indústria audiovisual i cinematogràfica i convertir Barcelona en capital comunicativa mediterrània.
5. Apostar per les noves pantalles i els nous models de negoci com a generadors de continguts i noves oportunitats de negoci del sector audiovisual.
6. Catalunya, un país "creator friendly" que aposti per les indústries creatives cada cop més presents a l'estil de vida de les persones i a l'economia global.

3.5. UNA REPÚBLICA AMB MEMÒRIA: VERITAT, JUSTÍCIA I REPARACIÓ

La República Catalana ha de ser un referent al món de la memòria democràtica, la defensa dels drets humans i la justícia universal. El model d'impunitat espanyol ha fet impossible la condemna de la dictadura franquista i el reconeixement de les víctimes de la repressió, fet pel qual no s'ha pogut impartir justícia ni reparar els danys als familiars de les víctimes del franquisme. La República haurà de ser exemplar en la recuperació de la memòria històrica i en la condemna dels règims totalitaris, per reconèixer les víctimes de crims contra la humanitat, restablir els seus honors i reparar els danys als seus familiars.

1. Veritat, justícia i reparació com a base de les polítiques de memòria.
2. Assumpció de responsabilitats en la repressió en el que cal exigir a l'Estat espanyol una actitud de disculpa, revisió i rescabament pels crims comesos pel franquisme.
3. Una memòria republicana de llarg abast per a la consolidació d'una societat lliure, justa i democràtica.

El programa de Junts per Catalunya té 94 pàgines.

S'estructura en tres blocs: Junts per la democràcia, Junts per la prosperitat i Junts per la cohesió social

<https://juntspercatalunya.cat/programa-electoral/>

CULTURA

La cultura és motor de llibertat perquè permet construir una ciutadania dotada d'esperit crític, oberta, creativa i solidària. En definitiva, lliure! Per això, la cultura és un veritable pilar de l'Estat del Benestar, i l'accés a la cultura és imprescindible per assolir la necessària cohesió social. Perquè la cultura es també instrument d'arrelament i, com a tal, esdevé una eina per entendre la diversitat, però també una eina que ens universalitza i ens projecta al món.

Sabem que la cultura crea més cultura. Des de Junts per Catalunya creiem en la cultura com una via d'emancipació personal i col·lectiva, que projecta la nostra identitat, que preserva el patrimoni, actualitza la tradició i fomenta la creativitat.

Les administracions públiques han de generar les condicions que facin possible un sistema cultural popular i alhora d'excel·lència construït amb i per tothom: els artistes, autors, traductors, editors, lectors, llibreters, músics i tota la resta de creadors i també els gestors públics i privats.

Però la cultura és també un àmbit de desenvolupament econòmic: genera ocupació i riquesa vinculada a les activitats culturals, afavoreix la innovació i el disseny i fomenta el turisme cultural estretament lligat al patrimoni.

Justament per això el nostre repte ha de ser garantir l'accés a la cultura en igualtat de condicions a qualsevol punt del país.

Per tot això, des de la candidatura de Junts per Catalunya ens comprometem a:

- Augmentar durant la legislatura el pressupost de cultura fins al 2% del PIB.
- Estatut de l'artista, per assegurar les condicions necessàries per al desenvolupament de la seva activitat, implementant mesures reals per millorar la precarietat laboral.
- Impulsar i defensar l'establiment d'un IVA cultural superreduït tal com preveu el text actual de la Llei, davant del maltractament històric que ha patit la cultura.

- Elaborar una Llei de mecenatge que reguli el marc dels incentius fiscals, potenciï les entitats beneficiàries i simplifiqui el règim jurídic.
- Oficina de la Propietat Intel·lectual, com a ens encarregat d'impulsar la defensa dels drets d'autor i de propietat intel·lectual, de sensibilitzar la població.
- Consolidar l'Institut Ramon Llull com a instrument fonamental de projecció exterior de la llengua i la cultura catalanes a partir de la implementació de la Declaració de Palma de 2017 per la qual l'Institut ha de projectar la cultura catalana fora de l'àmbit lingüístic català. Cal ampliar els seus objectius i camps d'actuació en la promoció exterior de la llengua, la literatura i el pensament en llengua catalana per consolidar-la com a novena llengua d'Europa.
- Impulsar els intercanvis culturals amb l'exterior per projectar la nostra cultura al món, i ho farem utilitzant la xarxa d'oficines que la Generalitat té a l'exterior, fent que a més d'ambaixades econòmiques i comercials siguin també ambaixades culturals, i també ampliant la presència de la cultura catalana en les diferents fires i esdeveniments internacionals.
- Com a projecte de govern, i conjuntament amb el Departament d'Ensenyament, desplegar el pla de foment de la lectura, ampliant la col·laboració amb els mitjans de comunicació, i vinculant el pla a una política clara de prestigi dels autors catalans.
- Consolidar el projecte de carnet únic de biblioteques, fer un pla d'equipaments culturals que mancomuni encara més serveis i polítiques, i coordinar els sistemes d'ajuts a projectes i a empreses, treballant més i millor amb la resta d'administracions.
- Volem, sense envair l'autonomia municipal, tenir major coordinació amb aquestes administracions per a evitar duplicitats i per a afavorir la comunicació mútua.
- Enfortir l'ensenyament cultural i artístic en les seves branques de música, arts plàstiques, dansa, arts escèniques, audiovisuals, patrimoni i museografia, cultura popular, literatura, indústries culturals... I ho farem aprovant un Pla d'ensenyament artístic i un Pla d'ensenyament de disciplines culturals cercant l'excel·lència en el seu nivell més alt, però també donant cabuda a escoles privades o variants que defensen altres plantejaments acadèmics o estètics.
- Impulsar la reactivació del cànion digital audiovisual i ampliar el seu caràcter finalista a altres arts perjudicades avui dia per la pirateria, especialment la música i la literatura, malgrat els impediments del Tribunal Constitucional.
- Treballar per promoure l'accés igualitari i equitatiu, en un doble sentit social i territorial, als béns patrimonials i a les produccions culturals.
- Actualitzar el Catàleg del Patrimoni Cultural Català i defensar allà on calgui la seva conservació i la seva propietat.

- Assegurar que la cultura sigui un eix transversal en totes les polítiques del govern, que serveixi per ajudar a incrementar la col·laboració públic-privada, i per fomentar el consum cultural i la riquesa cultural del país.

ESPAI CATALÀ DE COMUNICACIÓ

La provisió de continguts culturals, educatius i l'entreteniment de qualitat en català són indispensables per bastir una societat més lliure, activa i cohesionada. Els mitjans de comunicació catalans conformen un espai comunicatiu d'una forta densitat que articula la societat, dona solidesa a la catalanitat i és un potent factor d'integració dels nous continguts.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) té un pes específic molt important en l'oferta dels mitjans de comunicació i és, també, un motor fonamental de les indústries audiovisuals catalanes.

Els mitjans públics de comunicació han de complir sempre amb la seva vocació de servei públic plantejant una oferta plural, de qualitat i en català que tingui com a eixos principals la informació, la cultura, l'entreteniment i l'educació.

A més de la vocació del servei públic de qualitat, la CCMA ha de vetllar per la promoció del coneixement i la difusió de la llengua i cultura catalanes així com ser el motor de la indústria audiovisual del nostre país, un teixit productiu consolidat, competitiu i diversificat.

La CCMA ha de continuar garantint aquest model de servei públic de qualitat i respondre les noves tendències del sector audiovisual creant continguts de primer nivell desenvolupats a partir de la producció pròpia o en col·laboració amb altres sectors de la indústria audiovisual.

Per aconseguir-ho, des de Junts per Catalunya proposem:

- Convertir Catalunya en referència internacional del món audiovisual, capaç d'atraure inversions i capaç d'exportar productes pensats i fets a casa nostra.
- Defensar uns mitjans de comunicació públics i privats que vetllin per la llengua del país, que defensin principis ètics i democràtics. Que siguin atractius per al conjunt de la societat catalana i participin de la construcció, difusió i consolidació d'un univers nacional i referencial propi.
- Potenciar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè continuï essent referent i líder a la societat catalana i segueixi essent gestionada amb criteris d'independència, professionalitat i viabilitat econòmica.
- Impulsar les accions necessàries perquè el servei públic de comunicació que desenvolupa la CCMA reforci els vincles amb els altres territoris de parla catalana mitjançant la reciprocitat, la cooperació i les activitats que li són pròpies.

- Crear eines per relacionar i potenciar el món cultural i el dels mitjans de comunicació. S'hauran de garantir i potenciar els projectes audiovisuals per tal d'enfortir el sector i donar-los projecció internacional.
- Crear els instruments necessaris de política industrial per potenciar la capacitat financera de les empreses per afrontar projectes de creixement i/o internacionalització.
- Poder gestionar l'espai radioelèctric amb l'oportunitat d'equilibrar la presència del català i del castellà a la ràdio i a la televisió.

LLENGUA

La llengua catalana ha estat sempre eix transversal de la trajectòria històrica, cultural i social de Catalunya i volem garantir que ho continuï essent, perquè en l'actualitat encara és una llengua que lluita en inferioritat de condicions per la seva supervivència i promoció en un món cada dia més global i interconnectat.

Partint d'aquest objectiu bàsic, tots els ciutadans i les ciutadanes tindran garantit el respecte dels seus drets lingüístics individuals, amb especial atenció a les altres llengües oficials –castellà i aranès– i sense perjudici de les més de 250 altres llengües habituals de les persones que conformen el país.

Des de la sentència del 2010 del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia del 2006, l'ofensiva contra el català per part de l'estat espanyol, el context de crisi econòmica i els canvis demogràfics configuren el marc en què cal instruments i estructures fortes per avançar cap a la normalitat, garantir l'ús social del català i la seva projecció com a llengua moderna de cultura homologable a les més avançades.

Des de Junts per Catalunya apostem per la preeminència del català com a llengua pròpia del país, amb la introducció de mesures per assolir la situació de normalitat de la llengua en tots els àmbits i totes les funcions de l'esfera pública, que avui són clarament mancades en àmbits com el de la justícia o la comunicació.

Per això, des de la candidatura de Junts per Catalunya ens comprometem a:

- Defensar el plurilingüisme al sistema educatiu, entès com un tractament integrat de les llengües a partir de la centralitat del català i la garantia de la immersió lingüística, amb l'objectiu de potenciar les competències lingüístiques, una de les claus de l'èxit educatiu que contribueix a la comunicació entre persones en un món globalitzat i que afavoreix la gestió integradora de la diversitat cultural a les aules. La llengua catalana és i ha de continuar essent la primera llengua de l'escola, la base de la cultura escolar i el vehicle en la docència i en l'educació. El sistema educatiu ha d'involucrar amb èxit els nouvinguts, amb respecte i tolerància, i preserva una única comunitat, en un sistema obert a l'aprenentatge de terceres llengües, o quartes com és el cas de l'Aran.

- Reestructurar el Consorci de Normalització Lingüística per donar respostes modernes i de qualitat a les exigències de formació de la societat actual. Potenciarem l'oferta de formació i la formació en línia a través del Parla.cat, d'acord amb les polítiques d'acollida i d'inserció social i ocupacional per impulsar l'atenció i la millora dels coneixements de català de la població adulta de Catalunya, especialment de la que té dificultat per entendre la llengua i no té capacitat per parlar-la.
- Consolidar la llengua catalana com a vehicle d'expressió normal de la cultura, la societat i l'economia catalanes, i impulsarem accions per fer-ne créixer la presència en els àmbits sectorials i en les estructures on encara és deficitària o hi persisteixen tendències no favorables.
- Promoure la celebració d'un nou Congrés de la Llengua que tingui per objectiu definir respostes als reptes que tenim en l'àmbit sociolingüístic en aquest món cada dia més global, perquè ens cal potenciar condicions favorables al desplegament de la llengua catalana, per garantir-ne el futur.
- Afavorir l'accessibilitat plena per als usuaris de la llengua de signes catalana, les condicions que permetin assolir la igualtat de les persones amb sordesa que opten per aquesta llengua i facilitar la consolidació d'un model bimodal entre llengua oral i llengua de signes catalana.
- Reforçar la relació i la cooperació amb els diversos territoris amb què compartim la llengua catalana, i continuarem treballant per aconseguir que el català sigui reconegut en els organismes europeus i internacionals. Alhora, farem de l'Institut Ramon Llull l'instrument fonamental de projecció exterior de la llengua i la cultura catalanes amb nous objectius i camps d'actuació en la promoció exterior de la llengua, la literatura, les arts i el pensament en llengua catalana, i promovent la presència de la realitat de Catalunya als principals mitjans dels països del nostre entorn.
- Treballar per l'estudi, aprenentatge i ús de l'aranès com a element fonamental de la identitat pròpia de l'Aran, en el marc del compliment de la Llei 35/2010.

El programa del Partit Popular té 18 pàgines.
S'estructura en tres blocs: Què farem?, Cóm ho farem? i Perquè? + 10 compromisos en forma de contracte amb els catalans.
Inclou tres punts culturals en el bloc "què farem" i un en el contracte.
<http://www.ppcatalunya.com/wp-content/uploads/2017/12/Programa-PPC-Elecciones-21D-catal%3%A1.pdf>

Què farem

16. Farem de TV3 i de Catalunya Ràdio uns mitjans plurals al servei d'una informació veraç i neutral. Potenciarem el perfil professional i independent de l'ens. Ajustarem la despesa en els mitjans de comunicació públics i les retribucions dels seus alts directius; limitarem també la producció externa del seu pressupost.

17. Promourem que organismes públics i institucions culturals del Govern d'Espanya traslladin la seva seu o una delegació de primer nivell a Catalunya. Reforçarem la col·laboració entre els museus catalans i els de la resta d'Espanya.

18. Promourem que Barcelona sigui declarada co-capital cultural d'Espanya.

Contracte

5è. Tornarem el pluralisme a les institucions catalanes, posant-les al servei de tots. Treballarem per aconseguir una nova cultura del reconeixement mutu. La identitat nacional espanyola ha de reconèixer millor la seva dimensió i la seva arrel catalana.

El programa del PSC té 148 pàgines.

S'estructura en cinc blocs: Desenvolupament econòmic, Valors, cultura i educació, Per una societat inclusiva, Una democràcia forta i Catalunya i Espanya

<http://www.socialistes.cat/pagina/eleccions-2017-programa-electoral>

2. VALORS, CULTURA I EDUCACIÓ PER A UNA CIUTADANIA PLENA

L'aprofundiment de les desigualtats fruit de la crisi, amb les seves seqüeles de pobresa i marginació, marca en molt bona mesura la situació de les condicions socials de la Catalunya actual. Tanmateix, la consolidació de tres canvis socials estructurals, sorgits abans de la crisi i igualment compartits amb la resta de societats occidentals, determina també substancialment els reptes socials del nostre país.

Aquests canvis són la diversitat social, la digitalització i la consciència de ciutadania. La diversitat de models de família, d'estils de vida i de valors i pràctiques culturals impulsada principalment per la globalització és avui una realitat contrastada arreu del territori, sigui en entorns urbans o rurals. La digitalització com a marc bàsic per a l'accés a la informació, l'aprenentatge i la construcció de relacions sembla definitivament instal·lada. I la consciència de ciutadania, és a dir, la voluntat d'empoderament individual enfront de les decisions en els afers públics que ens puguin afectar per sobre de delegacions o estaments intermediaris, és un fet palès en cada procés de deliberació col·lectiva a qualsevol nivell (local o supralocal).

És doncs en el context social que ens ofereixen aquestes coordenades que la nostra lluita socialista per una societat justa -això és una societat en la qual s'assoleixi tanta igualtat com sigui necessària perquè tothom tingui la màxima llibertat possible i per tant puguem parlar de ciutadania plena- demana promoure polítiques que afavoreixin la creació d'oportunitats singularitzades per al desenvolupament personal de tothom alhora que s'impulsen estratègies que comportin cohesió social i convivència, no només perquè les unes s'equilibren amb les altres, sinó perquè es reforcen mútuament en la seva eficàcia en la superació de les desigualtats. Les polítiques d'oportunitats tenen dos pols: satisfer les necessitats bàsiques de les persones i enfortir les seves capacitats. Les polítiques de cohesió i convivència tenen dues premisses: el reconeixement de l'altre i la voluntat de superació de la simple coexistència.

Així, les polítiques per a la plena ciutadania són les que de manera transversal posen els fonaments i ajuden a aconseguir els objectius tant de les polítiques d'oportunitats com de les polítiques de cohesió i convivència. Són les polítiques que garanteixen la

transmissió dels coneixements i de les habilitats socials bàsiques per a la socialització i que forneixen alhora les eines per a forjar-se un mateix i per comprendre als altres en tota la seva diversitat.

Com totes les polítiques socialistes -des de les polítiques de regulació i intervenció en l'economia, el treball o el territori fins a les polítiques sectorials de provisió de serveis com l'habitatge, la sanitat o la seguretat -, les polítiques de ciutadania plena també es fonamenten en la coherència amb els nostres valors (pluralitat i obertura, solidaritat, proximitat i empatia, participació i diàleg), en l'establiment de drets que consolidin els avenços i en la redistribució econòmica i territorial dels recursos. I en conseqüència, són polítiques que expressen i representen de manera particular aquests valors i són polítiques universalistes, sempre amb una forta vocació inclusiva.

En definitiva, amb el seu caràcter decisiu com a facilitadores i vertebradores d'una societat més justa, les polítiques educatives, les culturals, les lingüístiques o les esportives i amb el seu valor simbòlic i de referència en qüestions d'especial rellevància col·lectiva, les polítiques de memòria històrica, les de laïcitat, les de cooperació i drets humans i molt especialment les de nova ciutadania, configuren el conjunt de polítiques de ciutadania plena que pensem que han de conformar una de les grans prioritats del nostre esforç en el Govern de Catalunya.

2.1 LA CULTURA AL SERVEI DE LA CIUTADANIA I COM A EINA DE COHESIÓ SOCIAL

El paper dels i les socialistes a les polítiques culturals de Catalunya ha estat fonamental per a la construcció i consolidació dels sectors artístics i culturals del país, i per al reconeixement de la seva pluralitat d'estils i llenguatges i de totes les seves llengües d'expressió (català i castellà en peu d'igualtat i oberts a totes les altres llengües). Les polítiques municipals liderades pel PSC han estat la clau de volta en matèria cultural a Catalunya i han treballat per consolidar un model que garanteix que la cultura no estigui només a l'abast d'uns pocs, sinó que se situï en l'eix central de les polítiques que s'adrecen a les persones, al conjunt dels ciutadans i les ciutadanes.

El nostre compromís és seguir treballant en aquesta línia de centralitat, consolidant la cultura com un dret social.

La cultura afronta avui en dia un profund canvi de model que afecta també la gestió de les polítiques que li donen suport. El trànsit digital i la globalització afecten la cadena de valor del sector i obliguen les institucions a repensar els models tradicionals d'accessibilitat cultural. Aquest canvi exigeix una profunda reflexió que cal abordar de manera immediata per tal de mantenir i incrementar els nivells d'eficiència en els objectius de socialització. Des del PSC som profundament conscients d'aquest repte, sovint negat o oblidat per altres formacions polítiques, que no poques vegades utilitzen la cultura com a objectiu polític que poc té a veure amb la raó última que explica el tarannà cultural de la humanitat.

La retallada dels pressupostos públics i la renúncia dels actuals governs de l'Estat i de la Generalitat a vetllar per la cultura (trencament del compromís de finançament de

les escoles de música, paralització dels ajuts per a inversions d'equipaments culturals, retallades en les subvencions, etc), fan impossible complir amb el que diu el nostre Estatut: fer possible un dret a la cultura; dret del qual en som fermes defensors.

La cerca de la igualtat en l'accés a la cultura és una de les senyes d'identitat de la política cultural socialista; cal seguir treballant també per incloure l'educació artística i cultural en l'àmbit de l'educació obligatòria, amb l'objectiu de desplegar un Pla General d'Ensenyaments Artístics i Culturals; hem de contribuir a situar la cultura al centre de l'agenda política i social en una societat en transformació; i és també imprescindible fer valer el talent cultural i tot el ventall de possibilitats que dona la cultura com a eina per millorar la convivència social i la sostenibilitat econòmica de Catalunya.

Catalunya es troba davant d'una nova realitat social, un canvi de paradigma cultural que obliga, sens dubte, a un replantejament de les polítiques públiques que se li adrecen. En definitiva, la cultura s'ha de sustentar sobre el concepte de ciutadania que tots plegats redefinim quotidianament.

O1. LA IGUALTAT EN L'ACCÉS A LA CULTURA, UN ELEMENT CABDAL

Defensem la cultura com un dret de la ciutadania, com una eina de cohesió i convivència. És l'espai de llibertat, d'inventiva i creativitat humana, de la vida en comú i dels valors que la sostenen; un aspecte fonamental en la constitució de l'ésser humà, en la seva capacitat crítica i en el desenvolupament dels nostres pobles i les nostres ciutats.

Assegurar l'accés a la cultura ha de ser una de les estratègies principals per a la generació d'una ciutadania activa culturalment i artísticament creativa, garantint el dret a la participació cultural. L'increment de les audiències culturals és també la millor manera possible d'incrementar la massa crítica necessària per millorar la qualitat i l'ambició de la producció artística catalana. És per això que aconseguir que el conjunt dels ciutadans i les ciutadanes tinguin garantit aquest dret és per a nosaltres la primera prioritat.

P1. Promourem el dret d'accés a la cultura per a tothom mitjançant l'establiment d'acords amb les administracions públiques que ho promoguin decididament, tant en el vessant de la creació de públics com en el foment de les pràctiques no professionals.

P2. Impulsarem una política cultural que no ens limiti a desenvolupar la cultura de les grans fites i els grans esdeveniments, sinó que fomenti i promogui principalment la cultura de proximitat.

P3. Treballarem per recuperar el prestigi de les pràctiques socioculturals i socioeducatives promovent espais de promoció, diàleg i experiència cultural, que aprofitin els recursos de les escoles i els centres de proximitat i que involucrin associacions de pares i mares d'escolars, associacions culturals, artistes, creadors i agents culturals de tota mena, amb l'objectiu de fomentar els consumidors de cultura

actius.

P4. Seguirem treballant per incloure l'educació artística i cultural en l'àmbit de l'educació obligatòria amb l'objectiu de desplegar un Pla d'Ensenyaments artístics i culturals. Ens comprometem igualment a treballar per al reconeixement i la titulació universitària als estudis artístics de grau superior.

P5. Implementarem polítiques culturals igualitàries per pal·liar i revertir els greuges que pateixen les dones com a col·lectiu vulnerable des del punt de vista laboral a l'àmbit cultura, amb menys ingressos i menys llocs de treball en el sector. Promourem mesures que fomentin la igualtat de gènere i que reconeixin el rol de les dones com a artistes, productores i gestores de béns i serveis culturals.

P6. Afavorirem l'establiment de nous ponts de diàleg amb els moviments socials que treballen per un ús extensiu i lliure d'Internet per cercar un espai cívic d'ús universal a la xarxa que sigui respectuós amb el reconeixement efectiu del dret d'autoria.

P7. Desenvoluparem la dimensió cultural dels Drets Humans. Posant cura en la importància de totes les temàtiques relatives a la identitat de les persones, incloent-hi la identitat digital, i en les possibilitats de la llibertat d'identificació amb una o diverses comunitats, i el dret a canviar aquesta identificació.

O2. PER UNA CULTURA DEL SEGLE XXI: CREACIÓ, PRODUCCIÓ I INNOVACIÓ

La matèria primera de la cultura és la creació. Sense creació artística i cultural no hi ha cultura.

Els darrers anys ens hem allunyat de la resta d'Europa, on la indústria i la creació culturals s'entenen com un sector d'oportunitats i ocupen un lloc preeminent en les estratègies de país.

Per recuperar els nivells d'excel·lència assolits en anys anteriors és imprescindible reconèixer i protegir el valor de la creació i fer-ho tenint en compte l'enorme tradició acumulada i generant els mecanismes necessaris per no posar en perill la seva viabilitat i consolidació en termes de producció artística, innovació, emprenedoria cultural i generació de coneixement.

P8. Impulsarem un ampli programa de foment i d'internacionalització de la creació i de les indústries culturals i creatives.

P9. Treballarem per incrementar i/o restablir les relacions entre els actors implicats en els diferents sectors del món de la cultura i les institucions públiques, en la mesura que reconeixem que la gestió de la cultura apel·la a la complicitat i a la participació de tots els agents implicats.

P10. Elaborarem una estratègia eficient que asseguri la presència real i diversa de la producció cultural catalana. En aquest sentit, ens comprometem a treballar perquè

els circuits de distribució catalans tinguin la possibilitat real de competir amb eficàcia davant els grans oligopolis multinacionals. En aquest apartat és essencial que TV3 esdevingui un distribuïdor principal a escala global de la producció cultural catalana.

P11. Impulsarem la innovació digital amb un Pla de Cultura Digital per a Entitats, Empreses i Artistes, amb especial cura per localitzar els continguts produïts per creadors locals tant en la seva dimensió professional com vocacional.

P12. Promourem programes de suport a la producció cultural de major risc econòmic per a equipaments escènics i musicals públics i privats, amb l'objectiu d'enfortir l'oferta artística de qualitat i la recerca en nous formats, diàleg intersectorial i la promoció de sectors amb dificultats de mercat com la dansa o el circ.

P13. Desenvoluparem polítiques culturals que facin valdre la cooperació cultural, amb programes d'intercanvi i comunicació cultural escala nacional, espanyola i internacional.

O3. EL NOSTRE PATRIMONI CULTURAL, HISTÒRIA VIVA

La protecció i la difusió del nostre patrimoni cultural són condicions imprescindibles per al reconeixement i la projecció de Catalunya al món. Cal una estratègia de dinamització i gestió, que combini la titularitat pública i la participació del sector privat i del teixit associatiu català amb l'objectiu de preservar, promoure i transmetre la nostra herència cultural.

P14. Treballarem per conservar i difondre el nostre patrimoni cultural i elaborarem un ambiciós pla de gestió que ens permeti convertir-lo en un actiu fonamental per canviar el model turístic català.

P15. Revisarem la Llei 91/1993 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català. Cal fer un balanç de la seva aplicació, veure els dèficits que s'han produït en la protecció de l'esmentat Patrimoni i adoptar noves mesures que permetin els avenços tecnològics per millorar la protecció i la difusió del Patrimoni Cultural Català.

O4. LA CULTURA, UN SECTOR D'OPORTUNITATS

La cultura és un dels sectors d'oportunitat de desenvolupament més dinàmic i important de Catalunya; és una font de creació de riquesa (3% del PIB) i de generació d'ocupació (4%). Cal entendre la cultura com un dret, però també com un recurs, com una oportunitat de futur per a la recuperació i el creixement econòmic del nostre país.

P16. Desenvoluparem un programa de foment de les indústries culturals i creatives que haurà d'incorporar, entre d'altres, el capital-llavor (emprenedoria) i el capital-risc (producció de continguts) imprescindible per desenvolupar projectes d'implantació nacional, estatal i internacional.

P17. Posarem en marxa un pla audiovisual català per definir els principals objectius del sector, pel que fa a la seva indústria i a la recerca i investigació en matèries aplicades (mapping, software, videocreació, etc.) en l'entorn d'una realitat altament globalitzada, on el paper de TV3 pot ser determinant.

P18. Barcelona i Catalunya són un dels pols que lidera la indústria editorial espanyola i internacional. Des del Govern, adoptarem mesures de caràcter fiscal i financer per garantir el sosteniment i el creixement d'aquest sector que, a més de produir cultura, crea riquesa i llocs de treball. En aquest sentit, caldrà donar suport a la iniciativa dels socialistes al Govern de la ciutat de Barcelona, posant en marxa la Casa de les Lletres com a eina de suport a tots els que formen part del món del llibre.

P19. En aquesta nova centralitat de la cultura a l'acció política que proposem, abordarem les condicions fiscals i laborals dels treballadors i les treballadores de la cultura (cotització, contingències de salut, maternitat, jubilació, desocupació, etc.).

05. PER UN NOU GOVERN DE LA CULTURA

La manca d'ambició i d'interès dels successius governs de Convergència per les polítiques culturals han abocat la cultura un greu estat de letargia i descapitalització que amenaça i ofega el sector. Cal situar la importància de la cultura en el context de les polítiques públiques dins del nostre Estat del Benestar, desenvolupant un paper rellevant en les principals línies estratègiques de l'acció de govern, atesa la seva transcendència social, política i econòmica en moments de profunda transformació de la nostra societat. És imprescindible enfortir els sistemes de governança cultural i dur a terme les reformes necessàries en les organitzacions culturals, tant públiques com privades, que facin de l'eficàcia i l'eficiència els objectius prioritaris de la seva actuació.

P20. Garantirem la viabilitat pressupostària de la cultura i la ubicarem en la centralitat de les polítiques públiques del Govern, assegurant la seva transversalitat. Així mateix, dotarem la seva gestió dels imprescindibles instruments de participació i la incorporarem al llistat de programes que configuren l'eix central de les estratègies prioritàries, per incrementar la competitivitat de Catalunya a escala nacional, espanyola i internacional en les seves múltiples dimensions: social, creativa i econòmica.

P21. Incrementarem els recursos públics destinats a la cultura fins a aconseguir que el pressupost públic sigui l'1,5% del total, la qual cosa suposa duplicar l'actual.

P22. Impulsarem que l'Estat redueixi també l'IVA del cinema, aprovi una llei general del mecenatge compatible amb aquelles que es puguin desenvolupar a escala autonòmica i posi en marxa un estatut dels artistes que dignifiqui la situació laboral dels creadors.

P23. Reduirem les càrregues burocràtiques que afecten la cultura i que són conseqüència d'un model jurídic-fiscal absurdament restrictiu que dificulta la participació activa i voluntària en la vida cultural dels barris i les ciutats.

P24. Modificarem el marc legal per tal d'ampliar la capacitat d'actuació dels agents culturals i el seu potencial socioeconòmic. Proposarem una Llei d'Economia social que doni resposta a les necessitats específiques de la major part de les organitzacions culturals sense afany de lucre, una Llei Catalana de Mecenatge i desgravacions fiscals (en el marc de les competències fiscals de la Generalitat) per a les inversions i el consum cultural, i treballarem conjuntament amb els i les socialistes al Congrés dels Diputats per modificar el marc legal vigent de la propietat intel·lectual i la gestió econòmica dels continguts digitals.

P25. Impulsarem els acords necessaris amb els operadors de telecomunicacions i les grans distribuïdores de continguts digitals nacionals i internacionals, per tal de crear el marc normatiu que doti aquest espai d'una economia real i específicament d'un fons que permeti afrontar els drets intel·lectuals i editorials.

P26. Modificarem el funcionament del Consell Nacional de la Cultura i les Arts (COnCA), perquè esdevingui una eina essencial per garantir l'autonomia i la centralitat de la cultura en el marc de les polítiques públiques, per assegurar la interrelació entre administracions, per vetllar pel prestigi de la cultura, per assegurar les bones pràctiques i per reconèixer i promoure el paper rellevant dels nostres creadors.

P27. Definirem un model de gestió dels equipaments públics que, directament o a través de concursos oberts, assegurui el respecte absolut als objectius públics, la correcta laboralització dels treballadors i les treballadores i la disposició d'un model d'indicadors que assegurui una avaluació rigorosa i transparent del seu funcionament.

P28. Treballarem perquè el món local vegi respectats els seus serveis culturals. Assegurarem el respecte institucional de la Generalitat vers els ajuntaments, especialment pel que fa al compliment de les col·laboracions entre administracions.

P29. Activarem un municipalisme cultural proactiu i productiu, amb eines i recursos suficients, per fer valdre els centres i equipaments culturals de proximitat -actualment mal dotats i dissortadament allunyats de la centralitat cultural-, dotant-los dels serveis i continguts necessaris perquè la ciutadania pugui desenvolupar, crear i practicar cultura.

P30. Treballarem per dotar els espais públics de les condicions necessàries per desenvolupar un paper cultural estratègic, on es potenciï la participació, l'exhibició i la difusió cultural. Ens comprometem a prestigiar l'activitat cultural al carrer en el context del debat sobre el civisme i els usos de l'espai públic que afecta la transformació del nostre model de ciutat.

P31. Revisarem i redimensionarem el PECCAT (Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya), dotant-lo d'un nou projecte global d'Equipaments Culturals adequat a les exigències del segle XXI, on proximitat, formació i creació esdevinguin peces inequívocament públiques. Caldrà obrir un diàleg entre els ajuntaments, les diputacions, el govern i les entitats, com ateneus, casinos o centres culturals, que són

proprietàries d'edificis que contenen equipaments culturals (teatres, sales de concert...) amb la finalitat que s'hi puguin fer les inversions necessàries per al seu adequat funcionament, tenint en compte que aquests centres fan, en la majoria dels casos, un veritable servei públic.

P32. Les biblioteques són un dels equipaments culturals més ben valorats i utilitzats pels ciutadans. El servei de lectura pública és també una de les principals competències municipals en l'àmbit de la cultura. Promourem una millora en la coordinació i la col·laboració de totes les administracions (Generalitat, diputacions i ajuntaments) per garantir que tots els ciutadans i les ciutadanes tenen al seu abast un servei de lectura pública de qualitat. Reclamarem al Govern de l'Estat l'acompliment del seu compromís de construcció de la biblioteca pública de l'Estat a la ciutat de Barcelona.

P33. Incentivarem i donarem suport als sistemes de govern cultural sostenibles per a tot el territori, amb l'objectiu d'arribar a un flux equilibrat de serveis i béns culturals i incrementar la mobilitat dels artistes i dels professionals de la cultura.

06. CULTURA POPULAR I TRADICIONAL: IDENTITAT, COHESIÓ SOCIAL I GENERACIÓ DE RECURSOS

La cultura popular i tradicional és un eix vertebrador de la cohesió social i de definició de la identitat plural, intercultural i de respecte a les cultures que conflueixen i conviuen als pobles i les ciutats de Catalunya. El nostre patrimoni cultural immaterial es transmet i es defineix de generació en generació, forma part del nostre llegat com a societat plural i diversa i és obligació dels poders públics vetllar pel seu manteniment i la seva difusió. Les trobades de cultura popular i tradicional a Catalunya, que són de caràcter molt divers, formen part dels calendaris municipals i comarcals, generant també una important aportació a l'economia local com a generadors de recursos.

P34. Promourem i donarem suport a les activitats de dinamització i difusió de la cultura popular i tradicional de la xarxa d'entitats establertes arreu de Catalunya.

P35. Canviarem l'adscripció de les cases regionals, incloses les federacions i confederacions, al Departament de Cultura de la Generalitat.

P36. Destinarem anualment una dotació suficient en els pressupostos de la Generalitat per a la cultura tradicional i popular, incloent-hi el col·lectiu d'entitats regionals.

2.2 POLÍTICA LINGÜÍSTICA: SENTIMENT, COHESIÓ I IGUALTAT D'OPORTUNITATS

La llengua -i la política lingüística que li dona cobertura- és identitat i patrimoni cultural, però sobretot cohesió social, integració i igualtat d'oportunitats. Alhora, l'extensió social plena de la llengua catalana és encara un objectiu a assolir, perquè no s'ha assolit la seva normalització en tots els sectors econòmics i socials.

Com a socialistes, defensem una política lingüística a Catalunya que treballi pels

valors positius de les llengües, que garanteixi la competència lingüística en llengua catalana i castellana (i si és possible, també l'anglesa), a més de l'aranesa a l'Aran i, per tant, que reconegui que la llengua catalana i la llengua castellana també formen la realitat de Catalunya. Defugim de l'ús partidista de la llengua com a factor de confrontació política i defensem que el foment d'una llengua no va en detriment de cap altra i que totes constitueixen un patrimoni comú i imprescindible.

En el marc global, la pressió de les llengües més esteses sobre les de demografia més reduïda demana una política decidida de foment del català i de l'aranès. És vital avui, enfront de la interferència del Govern d'Espanya, la preservació del model lingüístic que Catalunya s'ha donat amb un amplíssim consens polític i social, particularment el model escolar com a model no només de preservació del català, sinó també d'inclusió social. Més encara, la preservació i el desenvolupament del català i l'aranès també són una obligació del Govern d'Espanya.

La política lingüística que volem es fonamenta en els següents principis bàsics: la superació de l'enfocament reduccionista tradicional; el desenvolupament de l'ús educatiu; la garantia de la formació lingüística de la població adulta com un dret; el treball imprescindible amb els ens locals, organitzacions i societat civil; les accions dialogades amb els sectors socials i econòmics per aconseguir l'ús normal del català en tots els àmbits; el multilingüisme com a futur; la preparació i competència en llengües estrangeres; la implicació i coresponsabilitat de les administracions públiques en la defensa de les llengües que conviuen a Catalunya i Espanya; la coordinació, planificació i garantia dels recursos imprescindibles i l'eficiència en la seva execució.

O1. LA PLURALITAT LINGÜÍSTICA, ELEMENT DE RIQUESA CULTURAL

La llengua és transmissora de cultura i saber. Definidora d'identitats personals i col·lectives. És igualtat, convivència i respecte. La realitat sociolingüística a Espanya i Catalunya és diversa i per això és necessària una òptica àmplia que plantegi una gestió multilingüe transversal.

Defensem un model de política lingüística promotora del coneixement i l'ús de la llengua catalana, en la mesura que la seva situació és encara deficitària, en un marc plurilingüe. En aquest sentit, la política lingüística a Catalunya ha de treballar pels valors positius de les llengües i ha de garantir la competència lingüística en llengua catalana i en llengua castellana (i si és possible, també l'anglesa), a més de l'aranesa a l'Aran.

P1. Treballarem per aconseguir, amb el consens dels partits polítics de Catalunya i les entitats representatives, un acord d'ampli abast que es plasmi en un Pacte Nacional per les llengües a Catalunya que treballi per les llengües de Catalunya sense confrontar-les.

P2. Des de la nostra concepció federalista, reiterem el compromís en la defensa d'una Espanya pluricultural i plurilingüe. És en aquest sentit que exigirem la implicació i

coresponsabilitat del Govern d'Espanya en la promoció i difusió del català juntament amb la resta de llengües oficials a tot l'Estat.

P3. Continuarem treballant perquè la llengua catalana pugui ser utilitzada en totes les institucions de l'Estat i de la UE on encara no és present.

P4. Insistirem en l'impuls del català en àmbits on li és difícil mantenir-se, com ara la justícia i les noves tecnologies.

P5. Coherentment amb la Llei 35/2010, de l'occità, aranès a l'Aran, impulsada pel Govern del president Montilla, garantirem el desplegament de l'esmentada llei, tot entenent que l'aranès és un patrimoni lingüístic a mantenir i preservar.

02. LA LLENGUA COM A FACTOR DE COHESIÓ SOCIAL

La política lingüística és essencial per a la conformació de la ciutadania, l'arrelament social i la convivència. El català és el nostre patrimoni històric, viu i amb continuïtat de futur, que cal fomentar com a garantia de llibertat, cohesió social i igualtat d'oportunitats. El castellà és també un patrimoni de Catalunya.

Defensem una política lingüística que millori l'estatus de les llengües, el seu coneixement efectiu com a element de riquesa col·lectiva i els drets lingüístics dels ciutadans i les ciutadanes.

P6. Reforçarem de nou el paper del Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) com a institució pública per fomentar el coneixement i l'ús del català, malmès en els darrers anys per la manca d'atenció dels darrers governs de Catalunya, i garantirem les inversions econòmiques necessàries perquè desenvolupi amb normalitat i estabilitat la tasca encomanada.

P7. Garantirem que en les polítiques per a l'ocupació per a joves i adults hi hagi formació en competències lingüístiques, especialment en llengua catalana.

P8. Impulsarem l'aplicació efectiva de Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana i garantirem l'ús, l'accessibilitat i l'aprenentatge de la llengua oral per a les persones sordes que majoritàriament empen suports per a la comunicació oral.

P9. Impulsarem plans de suport i foment perquè la població adulta, i en particular la població immigrada, pugui adquirir també competències lingüístiques tant en català com en castellà.

03. PER UNA POLÍTICA LINGÜÍSTICA TRANSVERSAL AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

En món globalitzat i intercomunicat, el tractament i la protecció i difusió de les llengües, del seu paper social i comunicacional, del seu aprenentatge i de la seva valoració i convivència social tenen un paper rellevant en la vertebració i projecció de Catalunya. La política lingüística és una de les polítiques bàsiques que s'han d'implementar des dels diferents nivells de govern, adequant-la a les necessitats de

la societat actual i garantint la seva transversalitat.

P10. Recuperarem l'enfocament transversal de la Política Lingüística per fer accions efectives de foment del català, i en particular del seu ús social, i alhora accions adreçades a tenir una societat plurilingüe.

P11. Treballarem amb tots els nivells de govern per traçar un Pla interdepartamental de Política Lingüística que permeti planificar-la i explicar-la des d'una visió global, àmplia i coordinada.

04. EL MODEL D'IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA: CONVIVÈNCIA, IGUALTAT I BILINGÜISME

Tota política lingüística desenvolupada en un país plurilingüe com el nostre té l'obligació d'assegurar l'aprenentatge i el domini de les competències lingüístiques per part de la seva ciutadania. El nostre model d'immersió lingüística dins de sistema educatiu català, vigent des dels anys 80, és àmpliament defensat i compartit per la comunitat educativa i el conjunt de la societat. És garantia d'integració i convivència, cohesió social, promoció de la igualtat d'oportunitats i bilingüisme real.

P12. Desenvoluparem el nostre sistema d'immersió lingüística a l'ensenyament, perquè garanteixi la cohesió de la societat amb l'igual accés al coneixement d'ambdues llengües per part dels infants, evitant la divisió dels alumnes en castellanoparlants i catalanoparlants. Aquesta política s'adequarà a la diversitat sociolingüística dels diferents indrets de Catalunya.

P13. Impulsarem que l'ensenyament obligatori assegni l'adquisició, com a mínim, d'una tercera llengua, d'abast internacional, preferentment l'anglès.